

Gvillelmi Postelli De Repvblica

Postel, Guillaume

Lvgdvni Batavorvm, 1635

Cap. XXXIV. De fori curatoribus, quos ἐπιμελήτας [τ...] ἔμπορί[...] dicunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65533](#)

homo cum homine , & ipsius
equo certando certamen ineat
bibendi , vincatque , atque una
die , horaque absumat quod denis
iuste faciat satis . Video enim
hæc monstra frequenter esse in
deliciis , tantum abest ut pœna sit
flagitiis illis constituta .

CAP. XXXIV.

*De fori curatoribus , quos
ἐπιμελήσεις Εἰμαρέσ
dicunt.*

FO RI curatores decem Athe-
nis fuere , qui pro tempestatis ,
annonæque ratione de rerum
precio statuebant , ut non ven-
dentiū arbitrio , sed iusto tan-
tum precio distraherentur : ad
hæc ne vitiosas loco legitima-
rum merces exponerent : præte-
rea ne quis civium plus frumen-
ti , vini que questus causa apud se
repo-

reponeret, quā rerum illius usus
exoscere videretur (usqueādeo
privatus illis census erat brevis,
commune magnum) quæ vero in
urbē quotidie supra usum infer-
rentur, in horrea publica nomine
publico reponi curabant, unde
iusto precio etiam iniquissima
temporū ratione e gentibus civi-
bus depromerent. Nos interim
nō pudet, Christum, ipsiusq; do-
gmata, verbisq; amplissimis pie-
tatem, charitatem, quæ mater, &
fons est omnium rerum bene ge-
starum, profitentes, nullis horreis
publicis pauperibus, quos ex suo
cœlo frequenter eieimus, pro-
spicere : verbis ipsum profiteri
Euangelium, negligentia autem
virtutem eius abnegare. Quo-
modo prospiciant suis Veneti,
dixi supra. Quanvis omnino
destitutis (à foro enim in quo nil
possunt, digredior) cœptum sit in
non paucis Galliæ civitatibus.

228 DE REPUBLICA

prospici, tamen indies emergenti pauperum turbæ in singulis facile prospici posset, si quæ inutiliter multi hominum conventus ditissimorum absumunt, in eam rem conferrentur. si quæ multi monachi occupavere redderentur, si ex ære publico quæstus re frumentaria, & vinaria fieret, proculdubio satis esset unde languenti, & semimortuæ pauperum vitæ pararetur, quod supplementum laborum ipsorum absolvoret. nec enim censerem omnibus dandum, sed validos occupandos in publicis, priuatisve operibus, sumptum ubi facerent suum. morbo vero laborantes, atque aliqua præcipua adque opus utili parte affectos, è publico ærario alendos iudicarem. Munera piorum, donationes ex testamenis, multæ, & varia alia possent in usum illum comparari. verum ista ex affectu cogor dicere.

C A P.